DINAMO BUCUREȘTI LA AL 13-LEA TITLU CONSECUTIV

S-a încheiat un nou campionat de polo, al XXII-lea, care nu s-a deosebit prea mult de cele precedente. Dinamoviștii bucureșteni și-au mai adăugat un trofeu în vasta lor panoplie, asigurîndu-și de astă dată succesul cu cîteva etape înaintea disputei lor decisive cu Steaua. Distanța valorică dintre primele trei reprezentante ale Capitalei și formațiile provinciale (exceptînd Voința Cluj) a rămas identică. Cu alte cuvinte, întreaga competiție a purtat din nou pecetea unui nivel valoric scăzut, cele cîteva meciuri mai echilibrate nereușind a-i conferi o cît de mică strălucire.

Steaua și Rapid, în care jucătorii din Ștefan cel Mare au fost serios întinși de mai tinerii lor adversari. Ca și în anii trecuți, Zahan, Kroner, Grințescu, Blajec și Frățilă, secondați cu mai multă maturitate de Zamfirescu și Novac, au dus tot greul formației, mai ales în partidele amintite mai sus. Dar cvintetul dinamovist nu se mai află la prima sa tinerețe, motiv pentru care antrenorul C. Corcec a încercat să acorde mai mult credit lui Popa, Mihăilescu și să apeleze mai des (dar nu într-un mod convingător) la juniorii Roșianu, Nastasiu, Rus, Bădinici și Zabu.

de tineret în echipa dinamovistă. De acum înainte, însă, el va trebui să se preocupe cu precădere de această problemă, fiindu-i necesar mult tact pentru împletirea armonioasă într-o formație a forțelor unor jucători mai vechi, cu o pregătire tehnică superioară și o vastă experiență (care au dovedit că-și merită încă locul), cu cele ale mai tinerilor coechipieri, dornici de o afirmare cît mai rapidă, dar care mai au încă mult de învățat.

Noua formulă a echipei campioane : în rîndul de sus, de la stînga la dreapta : I. Popa, N. Csiszer, B. Mihăilescu, St. Kroner, prof. C. Corcec, G. Novac, C. Frățilă, I. Capșa (antrenorul echipei de juniori) și A. Grințescu ; rîndul de jos : G. Blajec, A. Zabu, G. Roșianu și Gh. Zamfirescu. Din fotografie lipsește maestrul emerit al sportului, Aurel Zahan.

Dinamo are posibilități de a redeveni una dintre cele mai valoroase formații de pe continent. Cu condiția, însă, ca antrenorul, cu mai multă personalitate și autoritate (în bunul sens al cuvîntului), să se transforme într-un veritabil catalizator al unor forțe evidente.

A. VASILIU

Clasamentul final

1. Dinamo	18	17	1	0	174— 61	35
2. Steaua	18	15	2	1	122— 52	32
3. Rapid	18	13	1	4	113— 53	27
4. Voința	18	12	0	6	114—103	24
5. Vagonul	18	6	0	12	68— 91	12
6. Progresul	18	6	0	12	55— 90	12
7. I.E.F.S.	18	5	1	12	57— 97	11
8. Poli. Cluj	18	4	3	11	76—126	11
9. Crișul	18	4	1	13	47—113	9
10. C.S.M. Met. roșu Cluj	18	3	1	14	76—116	7

Clasamentul golgeterilor

1. Cl. Rusu (Voința) 45, 2. Gh. Zamfirescu (Dinamo) 32, 3. Urcan (CSM Met. roșu) 28, 4-5. R. Lazăr (Rapid) și I. Popa (Dinamo) 27, 6. Șt. Kroner (Dinamo) 26, 7-8. A. Zahan (Dinamo) și D. Popescu (Steaua) 25.

SÎMBĂTĂ

BASCHET : Sala Floreasca, de la ora 17 : Rapid — Șc. sp. Giurgiu (junioare), Rapid — Politehnica București (f.A.), Politehnica — Steaua (m.A.); **sala Progresul,** de la ora 17 : Progresul — I.E.F.S. (f.A), Progresul — Politehnica Iași (m. B), I.E.F.S. II — Petrolul Ploiești (m. B).

VOLEI : Sala Giulești, de la ora 18 : Rapid — Politehnica Timișoara (m. A); **sala Dinamo,** de la ora 16.30 : Aurora — Medicina (m. B), Viitorul — Universitatea, Flacăra roșie — Constructorul (f. B).

SCRIMĂ : Sala Facultății de Drept, de la ora 16 : Cupa speranțelor.

DUMINICĂ

BASCHET : Sala Floreasca, ora 9.30 : Voința București — Universitatea Timișoara (m. A), I.E.F.S. — Universitatea Cluj (m. A); **sala Constructorul,** ora 11.30 : Constructorul București — Mureșul Tg. Mureș (f. A); **sala Giulești,** ora 12 : Rapid — Comerțul Tg. Mureș (m. A).

POPICE : arena Constructorul, de la ora 8 : Constructorul București — Olimpia Reșița (m. A).

Unde mergem

DIRT-TRACK : stadionul Metalul (Pantelimon), ora 10 : etapă în cadrul Cupei Metalul.

SCRIMĂ : sala Facultății de Drept, de la ora 9 : Cupa speranțelor.

LUPTE GRECO-ROMANE : Sala Steaua (cal. Plevnei), de la ora 10 : C.S.M. Reșița — Steaua — Metalul București (div. A).

VOLEI : sala Dinamo, de la ora 8 : Dinamo — Lic. Pitești (jr. f), I.E.F.S. — Ceahlăul P. Neamț (f. A), Dinamo — Rapid (m. jr.); **sala Progresul** de la ora 8 : Șc. sp. 3 — Lic. Matei Basarab (jr. m), Steaua — Minerul B. Mare (m. A), Șc. sp. 2 — Șc. sp. Constanța, Viitorul — Șc. sp. 1, C.S.S. — Steaua (m. jr.); **sala Giulești,** de la ora 8 : Rapid — Constructorul (f. jr.), Rapid — Universitatea Timișoara (f. A), Unirea Tricolor Brăila — Viitorul Bacău (m. A); **sala Constructorul** de la ora 8 : I.E.F.S. — Știința Petroșani, Universitatea — Constructorul Suceava, Electro — Viitorul Săvinești (m. B); **sala Palatul Pionierilor,** de la ora 8.30 : Șc. sp. 3 — Viitorul, Șc. sp. 2 — Șc. sp. 1 (f. jr.).

FOTBAL : stadion Dinamo I, ora 12.45 : Dinamo București — U.T.A. (tineret), ora 14.30 : Dinamo București — U.T.A. (div. A); **stadion Dinamo II,** ora 13 : Dinamo București — Carpați Sinaia (juniori) ; **stadion Republicii,** ora 12.45 : Steaua Bucur ști — Universitatea Cluj (tineret), ora 14.30 : Steaua — Universitatea Cluj (div. A) ; **stadion 23 August II,** ora 13 : Șc. sp. Energia — Unirea Mînăstirea (juniori); **stadion 23 August IV,** ora 9 : Centrul 23 August — Șc. sp. 2 București (juniori); **stadion Progresul,** ora 11 : Progresul București — Flacăra Moreni (div. B); **stadion Electronica,** ora 11 : Electronica Obor — Unirea Focșani (div. C); **stadionul Giulești,** ora 9 : Rapid București — Sportul studențesc (juniori) ; **stadion Gloria,** ora 11 : Mașini unelte — Petrolul Videle (div. C), ora 13 : Mașini unelte — Steaua (juniori); **teren Laromet,** ora 11 : Laromet — Marina Mangalia (div. C), ora 13 : Laromet — Marina Mangalia (juniori); **teren Metalul,** ora 12.30 : Fl. roșie București — Unirea Cîmpulung (div. C); **teren T.U.G.,** ora 11 : T.U.G. — Chimia Tr. Măgurele (div C), ora 13 : T.U.G. — Metalul Tîrgoviște (juniori) ; teren **Olimpia,** ora 13 : Fl. roșie — Unirea Cîmpulung (juniori) .

Puțin sport n-ar strica... INTERESAȚILOR

Să lămurim mai întîi ce înțeleg prin „interesat" ; nu e vorba neapărat de cel rapace, „călcătorul pe cadavre", aceristul incurabil... Aceste exemplare aparțin unei alte categorii, mult mai primejdioase, pe cînd omul nostru, căruia îi recomand sport în această rubrică, e destul de benign și, deseori, blajin. El apelează la bunul simț — al meu, al dumitale, al societății însăși, care garantează răsplătirea oricărui efort ; el are nu numai bun simț, ci și principii, atunci cînd refuză, din capul locului, o investiție de muncă sau de elan neurmate de „rezultate concrete". Așa ceva, spune interesatul, s-a demodat, ține de un „sufletism" al pionieratului, e gratuit și deci absurd. Îți spune asta, ție, și mie, o spune public, și e greu să nu-i dai dreptate, fiindcă, într-adevăr, nu există, nu trebuie să existe legi care să te oblige la un efort dezinteresat. „Ce iese din asta ?" — întreabă, cinic, doar afaceristul ; interesatul nu e cinic, el e doar logic și vorbește atenuat, argumentat : „Trebuie stimul, trebuie eficiență, trebuie să existe întotdeauna un rezultat direct, nemijlocit între ceea ce faci și ceea ce cîștigi în urma a ceea ce faci..."

Și trebuie, într-adevăr. Pe plan legal, pe plan oficial, dreptatea e de partea sa. Dar pe plan uman ? Nu fac elogiul efortului nerăsplătit, ar fi nerealist și ar da apă la moară celor ce obișnuiesc să profite de efortul altora... Spun doar atît : interesatul, veșnicul obsedat de rezultatul concret, ar trebui să facă nițel sport. Să învețe să se bucure dacă a sărit 1,80 înălțime și să se întristeze dacă n-a sărit. La ce-ți folosește să sari 1,80 înălțime ? (Cifra e modestă, recunosc). Uite așa, ca să sari. În viața cotidiană e puțin probabil că vei beneficia vreodată, concret, de posibilitatea de-a face acest salt. În viața cotidiană, tu, care ai reușit să dobori mai multe popice decît înainte, care ai mai scăzut cu o zecime de secundă durata celor 100 de metri plat, nefiind un performer, neașteptînd medalii, titluri sau bani de la asta, te-ai luptat fără o finalitate aparentă. Te-ai luptat numai pentru a-ți dovedi ție însuți că poți mai mult...

Dar și mai multe are de învățat interesatul în tribune : e 1—0 pentru echipa ta favorită... Bravo, splendid... Dar s-a făcut 1—1 : periculos, înfiorător ? ...Și acum e 1—2 : tragedie... Dar iată 2—2, și acum, din nou, echipa favorită ia conducerea, iar tu ești încîntat, entuziasmat. Și pleci acasă cu o stare tonică, și a doua zi ești parcă mai energic. Și mai generos... Pentru ce, în definitiv ?... Fiindcă a intrat o minge de cîteva ori în spațiul de 7 metri al unei porți ?... La ce-ți folosește ție, asta ?... Poate echipei în cauză, care ia două puncte, iar jucătorii niște recompense și niște flori, dar ție, care ai trăit clipe de tensiune, spaimă și bucurie în mod absolut dezinteresat ?

Mare lecție, nobilă și inepuizabilă lecție de participare gratuită la o cauză care, fără să aibă raporturi concrete cu tine, e totuși a ta... Dacă în toate domeniile vieții s-ar putea obține această fantastică angajare, această copilăroasă, sublimă angajare la cauze lipsite de „ce profit", cum ar arăta viața noastră, cum ar arăta sufletele noastre !...

Ionel HRISTEA

Semnale de alarmă

UN STADION MOARE LA BRĂILA!

În lunga sa existență, Brăila n-a prea fost răsfățată cu stadioane, săli și terenuri de sport, deși contribuția vechiului oraș dunărean la dezvoltarea mișcării sportive românești nu era chiar printre cele din urmă. Există, așadar, din acest punct de vedere, un paradox. Localnicii sînt tentați (și cu temei, poate) să-l pună pe seama dependenței, pînă mai ieri, de vecinul vînjos, Galațiul, în umbra căruia a stat mulți ani Brăila.

Cert este că în materie de baze sportive la Brăila s-a construit puțin, aproape de loc, dar — și mai grav — modestul capital existent a fost risipit cu ușurință, după o mentalitate proprie omului sărac, care își cheltuiește toată agoniseala, fiindcă știe că niciodată nu va putea fi bogat. Rațiune de boem, potrivită poeților fără contracte la edituri, sau pictorilor ambulanți din parcuri și grădini publice, în nici un caz, însă, celor însărcinați cu administrarea bazelor sportive. Mai ales la Brăila !

Singurul stadion al orașului („1 Mai") arată rău de tot, ca un om care trage să moară. Tribunele de lemn s-au șubrezit și fiecare pas făcut pe ele reprezintă un act de veritabil curaj bărbătesc ; crampoanele au mîncat gazonul, lăsînd mari zone defrișate ; pista e acoperită de praf (Fabrica de ciment se află în vecinătate), n-a mai cunoscut de ani și ani tăvălug sau mătură, iar apă capătă doar cînd plouă.

Din stimă față de adevărul istoric vom arăta aici că baza sportivă la care ne referim a fost construită de asociația sportivă Marina (a Șantierului naval) care l-a îngrijit ca pe propriul său copil. Pînă cînd stadionul a fost dat în custodia clubului Progresul, cu echipă în divizia B. Ajunsă pe mîna unor părinți vitregi, baza sportivă a început să fie exploatată intens, ceea ce n-ar fi fost rău, cu condiția, însă, ca uzura inerentă unei asemenea folosiri să fie corectată prin investițiile de rigoare. Dar, clubul Progresul s-a mulțumit doar să ÎNCASEZE bani din folosirea stadionului nu să și CHELTUIASCĂ. Azi așa, mîine așa, și clubul a ajuns să creadă că stadionul acesta împrumutat ar fi de fapt al său. Și, culmea ironiei, cînd asociația sportivă Marina (proprietara legitimă a stadionului) și-a înscris echipa de fotbal în campionatul județean, a trebuit să aducă o adeverință de la... clubul Progresul, precum că acesta îi permite să joace meciurile pe stadionul „1 Mai" !

Săptămîna trecută am vizitat stadionul din Brăila. La ora 10, cei doi îngrijitori ai bazei veneau la... serviciu ca să ude o jumătate de teren, deoarece cealaltă jumătate era afectată, cu începere de la ora 13, unui antrenament.

Întrebat de președintele Consiliului municipal pentru educație fizică și sport de ce întîrzie, unul din îngrijitori i-a răspuns că seara trecută a plecat la ora 19. Ce oare o fi avut de făcut, pentru că — așa cum arătam mai sus — toaleta stadionului este deplorabilă.

Se pune foarte serios problema destinului acestei baze sportive. Oricum, în starea în care se află acum este greu de crezut că ea va mai putea înfrunta o iarnă. Ploile, lapovița, zăpada vor lăsa riduri adînci pe fața de vreme îmbătrînită a stadionului. Dar, lovitura de grație i-o va aplica o intemperie pe care nu o prevede nici un buletin meteorologic : NEPĂSAREA celor care uită un principiu de viață cu totul elementar : de unde iei și nu pui, se termină !

Valeriu CHIOSE
Paul IOVAN

„CUPA POIANA" LA ATLETISM

BRAȘOV (prin telefon). Azi și mîine se va desfășura pe stadionul din Poiana Brașov tradiționala competiție atletică dotată cu „Cupa Poiana". La startul întrecerii, aflată la a IX-a ediție, alături de atleții brașoveni vor lua startul selecționatele județelor Covasna, Prahova, Sibiu, precum și sportivi ai clubului Rapid București. Concomitent vor avea loc întreceri din cadrul „Memorialului Emil Pandrea".

C. GRUIA — coresp. principal

UNII ABSOLVENȚI I.E.F.S. CAD LA EXAMENUL PREZENTĂRII LA POSTURI...

(Urmare din pag. 1)

Așa s-a născut reportajul acesta, ceea ce vrea să fie...

Trista istorie a celor doi profesori de educație fizică, preocupați de... probe de foraj !

Șantierul nr. 1 al I.C.H.F.-ului, sus pe „Uranus", la numărul 7... O curte uriașă, plină ochi cu mașini care intră și ies cu o frecvență de-a dreptul înnebunitoare...

Pe stînga, o clădire scundă, lungă ca o cazarmă. Ultima ușă — „comitetul sindical". Pătrund, și mă aflu față în față cu Mihai Chiciu și Gal Nistor. Desigur, știau că voi veni — simt asta din privirile lor —așa încît formalitățile de rigoare devin inutile...

Îi rog să-mi explice paradoxul care m-a adus acolo, și ei tac uitîndu-se unul la altul, calmi, surîzători. Dar — poate mă înșel — privirea lor mi se pare goală.

Într-un tîrziu, Chiciu își ia inima în dinți :

— Cînd am terminat facultatea și-am ajuns la comisia de repartizare puteam să aleg orice... Știu eu, Cluj, Timișoara, Arad, Iași, Constanța. Orice. Luasem 9,60 la examenul de stat și aș fi vrut să aleg Clujul, ba chiar vorbisem cu Gal să ne ducem acolo, să jucăm în continuare baschet la „U". Dar n-am ales Clujul și-mi pare rău.

— *De ce nu l-ai ales ?* — întreb.

Tace. Tace cu încăpățînare și simt că mi-ar fi greu să mai aflu ceva. Mă întorc spre Nistor :

— *Pare-mi-se, ați fost amîndoi în aceeași situație, erați, și sînteți, prieteni la cataramă, ați vrut să plecați împreună. Atunci ?*

O nouă clipă de tăcere, stingheră, încărcată parcă cu minereu de fier.

— Poate că n-ar fi trebuit s-o spun, dar o voi face : am fost rugați, s-a insistat chiar, să nu ne prezentăm la posturi ! Nici la Cluj ! Într-un fel, era normal : și eu, și Chiciu și Satmari (n.n. un alt profesor de educație fizică, jucător la I.C.H.F.) jucam în echipa de baschet a I.E.F.S.-ului, reintrată în divizia A, după vreo 10 ani. Toată lumea vorbea de reînvierea tradiției, cu „I.C.F. Ura, Ura" — știți, refrenul arhicunoscut, al galeriei noastre —, Mișu Nedef făcea eforturi disperate să țină o echipă cît mai tare. Și pentru că în fața comisiei tot trebuia să optăm pentru un post, sfătuiți să alegem orice în județ — da, da, ni se spunea *„luați, băieți, orice, mai aproape, că oricum într-o lună — două tot aranjăm situația voastră în București"* — am ales... Eu, Mănăstirea și Chiciu, Alexandria, unde, bineînțeles, nu ne-am prezentat, pentru că nici nu aveam de gînd s-o facem.

— *Și după asta ? Cum ați ajuns la I.C.H.F. ?*

Gal reintră în tăcere și vine rîndul lui Chiciu să vorbească :

— Am plecat în armată, știți, stagiul militar. Ni s-a aranjat să nu plecăm la Radna, lîngă Arad. Am rămas mai aproape de Capitală, de unde ne mai repezeam din cînd în cînd la cîte un antrenament. Apoi, după 6 luni, ne-am întors la Institut, unde am mai stat cîteva săptămîni bune, în speranța că vom primi posturi în București. Parcă-mi aduc aminte și acum : era imediat după Anul Nou și asistentul Petre Dragomir ne spunea : *„fiți serioși, măi băieți, pînă la 1 martie totul este rezolvat"*. Dar nu s-a rezolvat ! Posturile noastre se ocupaseră, perioadă de transferări nu era. Și pe urmă, nu uitați, noi eram un grup, eram prieteni, voiam să jucăm baschet împreună...

— *Cît timp ați stat așa, fără serviciu, fără nici o ocupație ?*

Poate că întrebarea fusese nelalocul ei. Poate fusese prea dură, cert e că cei doi interlocutori au făcut un schimb de priviri — totul întîrziat, parcă „au ralenti" — și după cîteva momente au ridicat din umeri, ușor nemulțumiți :

— Vreo două-trei luni ! De fapt, stăteam la căminul Institutului și mîncam la cantină. Doar jucam baschet !

Din nou au tăcut, cu privirile ridicate. M-am uitat la ei, pe rînd, și am avut impresia că ochii lor sînt gata să spună, curat, deschis : „asta e ! ce mai vrei !?"

Tăcerea căpătase parcă forme, se putea pipăi, ca o masă, oarecare. Am schimbat discuția și am vorbit despre altceva, dezinvolt, ca niște prieteni vechi. Despre colegi, despre campionatul de baschet. Mă chinuia, totuși, o întrebare și nu m-am lăsat pînă n-am pus-o :

— *Spuneți-mi, acum vă ocupați cu foraje, cu probe de laborator, cu straturi de rocă, cu eprubete, nu-i așa ? Ceva care n-are nici în clin nici în mînecă cu meseria dumneavoastră. Diploma, luată cu medii mari, n-are nici o valoare căci, probabil, angajarea aici nu necesită, ca să zic așa, studii superioare. N-aveți casă, stați cu chirie, n-aveți buletine de București. Spuneți-mi — asta vreau să vă întreb — baschetul, chiar dacă-l adorați, vă poate oferi atîtea satisfacții încît să compenseze restul ? Nu vă pare rău că una ați învățat și alta fațeți ?*

Gal a înclinat din cap, cu tristețe, parcă învins. Chiciu a aruncat ușor, șoptit :

— Ce-aș fi putut face ? La Alexandria nu puteam juca baschet. Îmi pare rău că n-am ales Clujul, dar acum e, poate, prea tîrziu pentru regrete. Într-un timp am încercat cu Brașovul, era un post, m-am dus cîteva zile, dar s-a desființat.

— *Bine, bine, dar acum de ce nu vă duceți să profesați la Cluj, la Oradea, oriunde ?!*

— Știu eu, poate o să ne ducem. Păcat că a trecut luna septembrie cînd se puteau face transferurile. Acum trebuie să mai stăm aici aproape un an.

— *Și ce-o să faceți ?*

— Hm, ce-o să facem ? ! Foraje, analize.

Vocea lui Chiciu era spartă, parcă a altuia. Voia bună pierise brusc, iremediabil. Erau, într-adevăr, triști și încercau să aibă umor. Un umor negru, absurd. Ca însăși situația lor, nefericită...

Nefericirea celor doi profesori de educație fizică, care abdică, deliberat, de la condiția lor de pedagogi, celor doi profesori care ignoră, cu bună știință, efortul material și intelectual depus pentru obținerea unei diplome de învățămînt superior... Care profesori, zicem, sînt încă așteptați la catedre... PÎNĂ CÎND ?

PARADĂ-RIPOSTĂ

DRAGĂ PRIETENE!...

Mai întîi, vreau să-ți mulțumesc pentru încrederea pe care mi-o arăți, adresîndu-mi-te pentru un sfat, la un moment de răscruce în activitatea sportivă.

Ai aproape 21 de ani, ești sportiv de categoria I, ai reușit să obții o serie de rezultate importante pe plan intern și te surprinde faptul că n-ai fost solicitat, pînă în prezent, să-ți etalezi posibilitățile și valoarea într-o competiție internațională, deși alți tineri, cu rezultate chiar ceva mai slabe, au fost chemați de mai multe ori. Ba chiar te descurajează acest fapt și te găsești, se pare, într-un moment de cumpănă.

Prietene Ștefan Alexiu, chiar dacă personal n-am discutat prea multe prin sălile de concurs, te cunosc totuși, pentru că te-am văzut trăgînd și am să-ți mărturisesc că m-au surprins și pe mine rezultatele pe care le-ai obținut, cu un stil pe care redactorul de specialitate l-a calificat amabil „aparent dezordonat". Fără să încerc a-ți aduce o critică, ci, pur și simplu, luîndu-te așa cum ești, eu, în acord și cu alți tehnicieni, te văd un trăgător cu un stil foarte dezordonat, care tinde spre naturalism.

Întotdeauna aceste stiluri ieșite din comun, cu pregnante manifestări ale personalității individuale, dar ieșite din limitele clasice ale disciplinei respective, prezintă două alternative : ori rămîn simple acțiuni dezordonate, care se sting cu vremea ; ori, dacă au „ceva" deosebit, care se încadrează armonios în calitățile individului, tîșnesc spre marile performanțe.

Din păcate, a doua alternativă prezintă un procentaj redus și din această precizare vei înțelege, probabil, scepticismul celor ce se ocupă de selecția cadrelor și întîrzierea solicitării tale.

În situația dată, ochiul antrenorului-selecționer se aseamănă cu cel al artistului dăltuitor, care-și alege modelele în funcție de vederile sale creatoare. În aceasta vei găsi, sper, și explicația selecționării, înaintea ta, a unor tineri cu rezultate mai slabe, dar cu un stil clasic, în care posibilitățile de progres sînt evidente, precum și rezerva asupra stilului tău, în care rezultatele trebuie bine așezate spre a căpăta credit.

Cu scuzele de rigoare pentru unele adevăruri, poate prea crud prezentate, prefer să-ți prezint o situație reală, în ideea că adevărul pur, chiar dacă e uneori supărător, te face să deschizi ochii mari. Ceea ce-ți scriu însă aci nu trebuie să fie deloc descurajator sau demobilizator. Să știi că, cu cîteva zeci de ani în urmă, scrimerul care folosea prima oară flesa era privit de contemporanii săi ca „bramburist", dar aceasta nu l-a împiedicat să introducă flesa ca element de bază în tehnica clasică a scrimei. La fel, pe Constantin Stellan nu l-a putut împiedica nimeni să cîștige numeroase titluri de campion, cu stilul său personal și nici lui Grigorii Kriss nu-i va contesta nimeni titlul de campion olimpic, obținut în stil propriu.

Acestea sînt, de altfel, elementele care mă îndeamnă, pe această cale, să te propun în vederile selecționerilor, iar acestora să le sugerez să observe dacă victoriile tale în compania unor nume consacrate ca Drîmbă, Ardeleanu, Haukler, nu au cumva la bază resurse care, modelate și dezvoltate, pot duce la rezultate bune. Personal, cred că acel „ceva", pe care-l pomeneam mai sus, nu-ți lipsește.

Rămîne însă ca tu să lucrezi și pe mai departe cu aceeași perseverență, animat de pasiunea pentru scrimă, de care m-ai convins, și călăuzit în continuare de aceeași năzuință îndrăzneață : obținerea de rezultate mari.

Și încă ceva : mi-ar face mare plăcere să știu că, înainte de a-mi fi scris mie, te-ai consultat și cu antrenorul tău. El este cel mai în măsură să te îndrume pe calea rezultatelor sportive de valoare. Dacă cumva ai greșit și n-ai făcut-o, nu e încă timpul pierdut...

Cornel GEORGESCU

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCHEI

„REPETIȚIA" ARBITRILOR

BRAȘOV, 31 (prin telefon de la trimisul nostru). — Apropierea campionatelor mondiale (grupele B și C) pe care țara noastră are cinstea să le găzduiască în luna februarie a anului viitor, se simte și în rîndurile arbitrilor prezenți la Poiana Brașov. În această amplă repetiție se lucrează cu posturi duble, adică funcționează doi scoreri în loc de unul, patru cronometrori în loc de doi etc, întrucît la C.M. e nevoie de două echipe (bine pregătite) a cîte 10 arbitri.

În angrenajul arbitrajului au apărut și cîteva elemente inedite. Arbitrii de teren, de exemplu, care se ocupă în pauză și înaintea meciului de pregătirea gheții, controlează starea materialelor de joc. De asemenea „capul limpede", un fel de șef al mesei juriului, are menirea să observe eventualele scăpări ale colegilor săi.

În lipsa internaționalilor N. Turceanu, Fl. Gubernu și M. Husanu, aflați în străinătate să arbitreze diverse meciuri, sarcina de a conduce actualul campionat a revenit, în cea mai mare parte, tinerilor cavaleri ai fluierului, remarcați în ultimele competiții republicane. Din păcate, însă, ei n-au mai fost la înălțimea de altădată, comițînd cu sau fără intenție — greșeli supărătoare.

Le concretizăm.

1. Oscilații în aplicarea regulamentului : s-au penalizat fără ezitări actele de nesportivitate ale unor jucători tineri sau mai puțin cunoscuți și s-au închis ochii cînd a fost vorba de Varga, sau de alți jucători de prim rang.

2. Din cauza plasamentului defectuos nu s-au apreciat cu exactitate multe poziții de ofsaid, la meciul Dinamo—Tîrnava Odorheiul Secuiesc acordîndu-se un gol dintr-o astfel de fază.

3. Nu s-a sancționat — nu știm de ce — jocul cu crosele pe sus și rareori s-a aplicat legea avantajului.

4. Se răscumpără uneori greșelile printr-un arbitraj în compensație.

5. În sfîrșit, a existat și un regretabil caz de incorectitudine. În min. 43 al întîlnirii dintre I.P.G.G.—Agronomia Cluj, la scorul de 4—2 pentru geologi, Gheorghe Tașnadi (Miercurea Ciuc) a acordat clujenilor un gol deși arbitrul de poartă, Ștefan Peter (Brașov), i-a atras atenția că pucul n-a intrat regulamentar în plasă. Prin fapta sa, Gheorghe Tașnadi a viciat rezultatul meciului încheiat cu 4—4.

Tr. IOANIȚESCU

„COLOR"
Uzina de lacuri și vopsele București
calea 13 Septembrie 192 — telefon 31.79.17
șoseaua Gării Cățelu 96 — telefon 21.29.63
Livrează prompt, fără repartiție, pe bază de comandă fermă, orice cantitate de vopsea
VINAROM (VINACET)
într-o gamă largă de culori deschise, pentru vopsirea tăbăcăriilor, decorări interioare, pe tencuială, cărămidă sau asbociment.
(2816)

I.C.S. BUCUREȘTI
vă invită să vizitați magazinul
„CLUB-SPORT"
din str. Băcani nr. 4
în care se vînd cu numerar și cu plata prin virament
echipament pent sport (confecții, tricotaje, încălțăminte), articole pentru camping precum și aparate de gimnastică.
Magazinul funcționează după următorul program : zilnic 7—20, joi 7—13 ; 16—20, duminică 7—13.